

[**Ministeren for Handel, Industri og Søfart.**] Forsikringsmænd i Spidsen, saa er der noget Lovforslag, som ikke behøver at gaa igennem et Lovraad, er det vistnok dette her.

Det ærede Medlem Hr. Elmquist siger, at man burde have samarbejdet Lovene, saa at der var opnaaet mere Ensartethed; men da Spørgsmaalet om en Forsikring for Landbruget paa det her omhandlede Omraade oprindeligt blev rejst, afviste Landbruget det selv og ønskede ikke en saadan Krigsforsikring gennemført. Spørgsmaalet er fra Landbrugets Side først rejst, efter at man har faaet vedtaget en Del af Lovene. I øvrigt synes jeg, at dette Lovkompleks ganske nøje følger de samme Principper. Hvor der er Afvigelser, er det af rent forsikringsmæssige, rent saglige Grunde.

Jeg er selvfølgelig villig til i et Udvalg at give de Oplysninger, som man er i Stand til at give, og til at forhandle om Enkeltheder, men jeg maa dog meget stærkt betone, at ikke alene er, som sagt, Lovforslaget udarbejdet paa Grundlag af et Samarbejde af de mest sagkyndige, men det har tillige været underkastet en meget grundig Udvalgsbehandling i det andet høje Ting.

Angaaende Skovene, som det ærede Medlem Hr. Krarup omtalte, hedder det udtrykkeligt i den af Folketingsudvalget afgivne Betænkning, at med Hensyn til Lovforslagets Omraade er Udvalget opmærksomt paa, at Skove ikke omfattes af Forslaget. Man henstiller derfor, at dette Forhold søges ordnet ved Samarbejde mellem Staten og de private Skovejere; saa det er et Spørgsmaal, som man er opmærksom paa.

Hvad angaar Statens Garanti inden for Genforsikringsomraadet, har der ikke for mig været forelagt noget Spørgsmaal herom. Om der er Muligheder for, at Staten kan medvirke i saa Henseende, ved jeg ikke, men jeg vilde tro, at hvis Forsikringsselskaberne fandt det nødvendigt, vilde de henvende sig til os. Saadant er ikke sket endnu, og jeg finder ingen Anledning til, at man fra Statens Side skulde rejse dette Spørgsmaal, saa længe Forsikringsselskaberne ikke rejser det selv.

Til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget skal jeg udtale, at jeg ved ikke, om det er muligt at foretage a conto Udbetalinger hvert Kvartal i Stedet for hvert Halvaar. I den Henseende maa jeg forbeholde mig at tale med Forsikringseksperterne. Dette Lovforslag er i høj Grad tilvejebragt uden for Departementet, og angaaende Ændringer maa jeg derfor konferere med disse Eks-

perter, der, efter at de har udarbejdet en Række Forslag af lignende Art, er kommet til det Resultat, de er. Men Spørgsmaalet skal blive rejst, saa kan vi se paa det.

Jeg kan ikke give det ærede Medlem Ret i, at det ikke af § 14 kan ses, hvem der skal vælge Formanden for det paagældende Forvaltningsnævn. Hvis man sammenholder § 14, Stk. 2, med Stk. 1, fremgaar det udtrykkeligt, at det er Ministeren for Handel, Industri og Søfart, der nedsætter Nævnet, og deraf maa følge, at Formanden udnævnes af Ministeren for Handel, Industri og Søfart.

Elmquist: Jeg er selvfølgelig ikke ubekendt med, at det er en højt anset Jurist, som i væsentlig Grad har Æren for Udarbejdelsen af disse Lovforslag, men jeg mener alligevel, at ogsaa i det foreliggende Tilfælde vilde et Lovraad være paa sin Plads. Man maa nemlig huske, at de Lovforslag, der bliver fremsat i Rigsdagen, ofte undergaar en Forandring gennem Vedtagelsen af Ændringsforslag, saaledes som Tilfældet har været ogsaa her, og disse Ændringsforslag kan nemt bringe Uoverensstemmelse til Veje med Koncipistens Forslag. I saadanne Tilfælde skulde det være Lovraadets Opgave at se paa det endelige Lovforslag og passe paa, at der ikke var Uoverensstemmelser eller Uklarheder. Det er ikke værd nu at komme ind paa en nærmere Diskussion om dette Spørgsmaal, men jeg finder altsaa ikke, at Lovraadet i og for sig vilde være overflødigt, end ikke i Tilfælde, hvor højt ansete Jurister har affattet Lovforslag.

Jeg kan heller ikke give den højtærede Minister Ret i, at der ikke i de forskellige Lovforslag angaaende Krigsforsikring er overflødige eller unødvendige Afvigelser. Ministeren sagde, at der var ikke Afvigelser af principiel Karakter. Det er jeg ikke enig med Ministeren i; jeg kan ikke se, hvorfor der f. Eks. er Afvigelser med Hensyn til Forsikring af Indbo i Byerne, af Landbrugets Indbo og af almindeligt Løsøre, idet der for Forsikring af Indbo i Byerne og af almindeligt Løsøre er fastsat Minimumsbeløb, for hvilket der ikke ydes Erstatning, saa at Forsikringstageren selv maa bære Tabet for denne Dels Vedkommende, medens der i dette Lovforslag ikke er fastsat noget tilsvarende Minimumsbeløb. Det er et enkelt Eksempel, og saaledes kunde jeg nævne andre Eksempler, men jeg skal ikke komme ind paa dem.

I øvrigt er jeg indforstaaet med, at den Udvalgsbehandling, der ventelig skal